



ULEFOSS ROTARY KLUBB

## REFERAT FRA KLUBBMØTE

Dato	År	Referent
04.05.17	2017	Sigmunn Ytterbøe

### Klubbkveld med fokus på vakre Nome generelt – og vakre Lunde spesielt.

Presidenten ønska 15 medlemmer og en gjest velkommen. Miklos introduserte sin tidligere nabo, Margarita Ødegård de Lopez, med meksikansk bakgrunn.

Klubben har ingen aprilbarn – men i mai står bursdagene i like lang kø som de røde maidagene på kalenderen. Vi klappa for Jan Lunde (1. mai) og Øystein Haugen (4. mai). Flere klapp vil følge.

Presidenten hadde også med et bilde av duoen Bobbysocks, som vant finalen i Grand Prix 4. mai 1985. Han hadde også med et bilde av politikeren [Marit Arnstad](#), som fyller år på denne dagen.

Kveldens store attraksjon var Else Sæterdal – selve grunnleggeren av «Vakre Lunde». Vakre Lunde er som kjent en dugnadsbevegelse som sørger for at Lunde framstår i en forlokkende blomsterprakt hver sommer. Vakre Lunde har fått sin «tvilling» på Ulefoss – naturligvis kalt Vakre Ulefoss.



Else Sæterdal. Her er det ikke noe å utsette på engasjementet!

Else Sæterdal kom til Lunde fra Vestlandet for 19 år siden. Ideen og initiativet til å blomstersmykke Lunde fikk hun da kronprins Haakon skulle avlegge Lundebygda et besøk. Hun tromma sammen en dugnadsgjeng, fikk støtte til innkjøp av blomster, og så var det hele i gang.

Raskt kom hun i kontakt med Aud Køller på Ulefoss – og dermed fikk også Nomes andre tettsted sin «Blomster-Aud» slik Lunde hadde fått sin «Blomster-Else».

Visjonen bak Vakre Lunde – og Vakre Ulefoss – er, ifølge Else, «å skape glede og skjønnhet med blomster». Hun trakk fram viktigheten av å gjøre folk stolte av bygda si. Istedenfor å sette seg ned og sutre over alt kommunen ikke gjør, kan folk selv ta initiativ. Selve dugnadsarbeidet, mener Else, har også en sterk sosial effekt. Folk kommer seg opp av sofaen, treffer andre mennesker, har det trivelig sammen, og gjør et arbeid som virkelig synes, og som bygdefolk generelt setter stor pris på. Man tar sin refleksvest på, går ut på gater og streder og deltar, har pauser med kaffe og wienerbrød,

og kommer i kontakt med sine sambygdingar på en positiv måte som skaper samhørighet – og ikke minst glede.

Stordugnadene i Lunde samler ca. 20 personer og et par traktorer. Ellers gjøres arbeidet av mindre dugnadsgjenger sommeren gjennom. Ingen skal ha dårlig samvittighet fordi det ikke passer å komme på dugnad akkurat den dagen. Det skapes ikke noe positivt av dårlig samvittighet, sa Else.

Blomsterutsmykningen er lite utsatt for hæverket. Når Else og hennes glade medgartnere planter, luker og vanner, kommer de i kontakt med ungdom i sentrum – og de får ungdommen til å spille på lag. De få gangene noen har ødelagt noe, har det ikke ført til politianmeldelser. Derimot har synderne heller gjort opp for seg ved selv å delta på dugnad.

Vakre Lunde får kr 50 000 i støtte fra kommunen hvert år – det samme får Vakre Ulefoss. I tillegg kommer bidrag fra det lokale næringslivet.

Else har naturligvis etablert Vakre Lundes egen facebookside – og kan skryte av å ha 1 240 følgere!

Vakre Lunde og Vakre Ulefoss er med i styret i de lokale handelsstandsforeningene.

Skulle hun ønske seg noe, sa hun, så måtte det være en pickup som hun kunne sette en vanntank på. Det ville lette vanningsarbeidet.

Lunde er ei inkluderende og flott bygd, sa Else. Det har vært lett å komme til Lunde som innflytter – og hun har ikke hatt noe å tape på å utfordre Janteloven. «Jeg er jo uansett innvandrer fra Vestlandet». Men, som hun uttrykte det, «for å få til noe, må du tørre å gå ut av rekka.»

Else ble belønnet med Nome kommunes kulturpris for fem år siden. Midlene hun fikk, brukte hun på en studietur til Nederland, sammen med Vakre Ulefoss' Aud Køller. Else og Aud har også vært Nomes representanter på hagefest i Slottsparken.

En svært imponert president Bjørn overrakte Else en god vin som takk for foredraget.

\*

Einar og Kolbjørn minnet oss om ungdomsleiren vi arrangerer i juli. Her trenger vi mannskap til «basecamp», m.m. Det sendes ut en programoversikt. Per Harald har leid minibuss fra Sørve til transport. At deltakerne bor sammen på «basecampen» på Røde kors-hytta, og på den måten blir sosialisert, har vi gode tilbakemeldinger på. Det samme gjelder transporten.

\*

Før vi gikk ut i den vakre maikvelden, hadde Egil vunnet vinen, mens Liv Sonja hadde sikret seg nappet.